

První neděle po Seslání Ducha Svatého

SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

1. třída – barva bílá

Svátek Nejsvětější Trojice byl slaven v 10. století nejprve v Lüttichu. Když se v následujících století tento svátek rozšířil, papež Jan XXII v roce 1334 je zavedl pro celou Církev.

Protože není možné milovat to, co neznáme, a protože Bůh chce být od nás milován, dává se nám poznat. Svým rozumem poznáváme ze stvořeného světa, že Bůh je, a že je zdrojem stvořené dokonalosti. Vnitřní podstata Boží však zůstává přirozeným schopnostem lidského rozumu nepronikatelná. Poznáváme tak jen to, co nám Bůh o sobě sám zjevil. (srov. Jan 1, 19; 1 Kor 2, 10). Z Božího zjevení víme, že jedna jediná Božská přirozenost subsistuje (tzn. je výlučně) ve třech osobách - Otci, Synu a Duchu Svatém. Vzhledem ke Třem Osobám hovoříme proto o Nejsvětější Trojici, vzhledem k jednotě božské přirozenosti o Božské Trojjedinosti.

Bůh připravoval lidstvo na přijetí tohoto tajemství po krůčkách (srov. KKC 53). „Stopy svého trojjediného bytí nepochybně zanechal v díle stvoření a ve svém zjevení v průběhu Starého zákona.“ (KKC 237) Božské zjevení dosáhlo svého vrcholu, když druhá Božská Osoba, náš Pán Ježíš Kristus se působením Ducha Svatého stal v lůně Panny Marie člověkem. V Něm nalezlo zjevení svůj vrchol (srov. Mt 11, 27 a Žid 1, 1 f.), neboť v Něm nám Otec řekl vše. (Srov. KKC 65)

Při svém Nanebevstoupení Ježíš přikázal křtít všechny národy „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Ve křtu jsme byli s ním ponořeni do jeho smrti a Zmrtvýchvstání a niterně spojeni s trojjediným Bohem. Proto má náš život být jednou velkou chválou Nejsvětější Trojici!

Introitus – vstupní antifona *Tob 12, 6*

BENEDICTA sit sancta Velebena buď, svatá Trojice
Trinitas atque indivisa a nerozdílná jednota. Oslavujeme ji, neboť s námi učinila
Unitas: confitébimur jeme ji, neboť s námi učinila
ei, quia fecit nobiscum své milosrdenství. *Žalm 8, 2*
misericórdiam suam. *Ps. 8, 2* Pane, náš Bože, jak je podivuhodné Tvé jméno po celé zemi.
Dómine, Dóminus noster: quam *Ÿ. Sláva Otci.*
admirábile est nomen tuum in
univérſa terra! *Ÿ. Glória Patri.*

Oratio – vstupní modlitba

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia maiestátis adoráre Unitátem: quæsumus; ut, eiúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Všemohoucí věčný Bože, tys dal svým služebníkům, kteří vyznávají pravou víru, poznat slávu věčné Trojice a v moci velebnosti se klanět Jednotě, prosíme, abychom byli silou této víry vždy chráněni od všech protivenství. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Komemorace z první neděle po Seslání Ducha Svatého se nemodlí. .**Lectio – čtení Řím 11, 33-36**

Lectio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt iudícia eius, et investigábiles viæ eius! Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis consiliárius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuétur ei? Quóniam ex ipso et per ipsum et in ipso sunt ómnia: ipsi glória in sæcula. Amen.

Čtení listu sv. apoštola Pavla Římanům. Ó, jak bezedná je Boží štědrost, moudrost i poznání! Jak neproniknutelná jsou jeho rozhodnutí a neprobádatelné způsoby jeho jednání! Neboť 'kdo pochopí myšlení Páně? Kdo mu byl rádcem? Dal mu někdo dříve něco, aby se mu to muselo oplácet?' Vždyť od něho, skrze něho a pro něho je všecko. Jemu buď sláva navěky! Amen.

Graduale Dan 3, 55-56

Benedíctus es, Dómine, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim. **Ÿ.** Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli, et laudábilis in sæcula.

Veleben buď Hospodine, jenž shlížíš na hlubiny a trůníš nad cheruby. **Ÿ.** Veleben buď Hospodine na klenbě nebes a chvályhodný na věky.

Allelúia, allelúia. **Ÿ. Ibid., 52** Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum, et laudábilis in sæcula. Allelúia.

Aleluja, aleluja. **Ÿ. Ebd., 52** Veleben buď Hospodine, Bože našich otců a chvályhodný na věky. Aleluja.

Evangelium Mt 28, 18-20

Sequéntia sancti Evangélii secundum Matthæum. In illo

Pokračování sv. Evangelia podle Matouše. Za onoho času řekl

témpore: Dixit Iesus discipulis suis: Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: docétes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Et ecce, ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummationem sæculi.

Ježíš svým učedníkům: »Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!

Credo.

Offertorium – antifona k obětování *Tob 12, 6*

Benedíctus sit Deus Pater, unigenítusque Dei Fílius, Sanctus quoque Spíritus: quia fecit nobiscum misericórdiam suam.

Veleben buď Bůh Otec i jednorozený Boží Syn i Duch Svatý neboť s námi učil své milosrdenství.

Secreta – tichá modlitba

Sanctífica, quæsumus, Dómine, Deus noster, per tui sancti nóminis invocatiónem, huius oblatiúnis hóstiam: et per eam nosmetipsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Posvět, prosíme, náš Bože, pro vzývání tvého svatého jména tuto přinesenou obět, a v ní nás samé dotvoř v obětní dar věčný. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.

Preface o Nejsvětější Trojici

Communio – antifona k přijímání *Tob 12, 6*

Benedícimus Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitébimur ei: quia fecit nobiscum misericórdiam suam.

Velebíme nebeského Boha a vyznáváme ho před všemi živými, neboť s námi učil své milosrdenství.

Postcommunio – modlitba po přijímání

Proficiat nobis ad salútem córporis et ánimæ, Dómine, Deus noster, huius sacraménti suscéptio: et sempiternæ sanctæ Trinitátis, eiusdémque individuae Unitátis conféssio. Per Dóminum.

Nechť nám prospívá, Pane, náš Bože, ke zdraví těla i duše přijetí této svátosti a vyznávání věčné svaté Trojice a její nerozdílné Jednoty. Skrze našeho Pána Ježíše Krista.